Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

«УЗГОДЖЕНО»
Гарант освітньо-професійної програми
за спеціальністю «Педіатрія»

_____ Т.О.Крючко
_____ 20__

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
Голова вченої ради міжнародного
факультету

_____ Л.В.Буря
Протокол від _____ 20__ №__

ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ

(нормативна дисципліна)

СИЛАБУС

рівень вищої освіти	другий (магістерський) рівень вищої освіти
галузь знань	22 «Охорона здоров'я»
спеціальність	228 «Педіатрія»
кваліфікація освітня	магістр медицини
кваліфікація професійна	лікар
освітньо-професійна програма	«Педіатрія»
форма навчання	денна
курс та семестр вивчення навчальної дисципліни	5 курс, 9-10 семестр 6 курс, 11-12 семестр

«УХВАЛЕНО»
на засіданні кафедри
інфекційних хвороб з епідеміологією

Зав. кафедри _____ Т.І.Коваль
(ініціали, прізвище)

Протокол від "____"_____20___ року №__

Полтава
2024

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ, ЯКІ ВИКЛАДАЮТЬ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Прізвище, ім'я, по батькові викладача (викладачів), науковий ступінь, учене звання	д.мед.н., проф. Коваль Т.І., к.мед.н., доц. Боднар В.А., к.мед.н., доц. Котелевська Т.М., к.мед.н., доц. Полторапавлов В.А., к.мед.н., доц. Сизова Л.М., к.мед.н., ас. Лимаренко Н.П., ас. Здор О.І.
Профайл викладача (викладачів)	https://www.umsa.edu.ua/fakultets/foreign-students/kafedry/infek-hv/workers
Контактний телефон	+38 0532 50 27 01
E-mail:	bodnar.vadym@gmail.com
Сторінка кафедри на сайті ПДМУ	https://www.umsa.edu.ua/fakultets/foreign-students/kafedry/infek-hv

ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Обсяг навчальної дисципліни
Кількість кредитів / годин –6,5 кредита/195 год, із них:
Лекції (год.) – 20
Практичні (семінари) (год.) – 100
Самостійна робота (год). – 75
Вид контролю – ПМК

з них:

на вивчення **модуля 1 «Актуальні інфекційні хвороби та клінічна епідеміологія»** (вивчається на 5 курсі) відводиться 105 годин (3,5 кредиту ЄКТС), в тому числі:
лекції (год.) – 20
практичні заняття (год.) – 60
самостійна робота (год). – 25

на вивчення **модуля 2 «Синдромальна та диференційна діагностика інфекційних хвороб»** (вивчається на 6 курсі) відводиться 90 годин (3 кредити ЄКТС), в тому числі:
практичні заняття (год.) – 40
самостійна робота (год). – 50

Політика навчальної дисципліни

Політика навчальної дисципліни визначається системою вимог, які викладач пред'являє до студента при вивченні дисципліни та ґрунтується на засадах академічної доброчесності. При вивченні дисципліни особлива увага приділяється відвідуванню занять (на кафедрі неприпустимі пропуски та запізнення); формі проведення занять (викладачами заохочується активна участь студента під час заняття, робота в фокус-групах, «мозковий штурм»; активна дискусія; під час заняття бажане відключення засобів зв'язку, дзвінки яких можуть відволікати учасників освітнього процесу).

Політика навчальної дисципліни вибудовується з урахуванням норм законодавства України щодо академічної доброчесності, Статуту, Положень ПДМУ та інших нормативних документів.

При організації освітнього процесу в ПДМУ викладачі і студенти діють відповідно до:

Положення про організацію освітнього процесу в Полтавському державному медичному університеті (https://www.umsa.edu.ua/n-process/departmentnpr/normativni-dokumenti)

Положення про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти та співробітників Полтавського державного медичного університету (https://www.umsa.edu.ua/n-process/departmentnpr/normativni-dokumenti)

Правил внутрішнього розпорядку для студентів Полтавського державного медичного університету (https://www.umsa.edu.ua/n-process/departmentnpr/normativni-dokumenti)

Опис навчальної дисципліни (анотація)

«Інфекційні хвороби» є клінічною навчальною дисципліною, під час вивчення якої відбувається засвоєння студентами базових теоретичних знань з питань діагностики, лікування та профілактики інфекційних хвороб, діагностики ускладнень інфекційних хвороб, що потребують надання невідкладної допомоги, організації надання медичної допомоги хворим на інфекційні хвороби, а також засвоєння основних епідеміологічних понять, принципів імунопрофілактики, роботи в осередку інфекційного захворювання та попередження виникнення та поширення внутрішньо лікарняних інфекцій.

Засвоєння теоретичного матеріалу супроводжується набуттям відповідних інтегральних, загальних і фахових компетентностей.

Робоча програма навчальної дисципліни «Інфекційні хвороби» складається з 2 модулів: 1 модуль «**Актуальні інфекційні хвороби та клінічна епідеміологія**» (вивчається на 5 курсі) та 2 модулю «**Синдромальна та диференційна діагностика інфекційних хвороб**» (вивчається на 6 курсі).

Модуль 1. «Актуальні інфекційні хвороби та клінічна епідеміологія» складається із 6 змістових модулів:

Змістовий модуль 1. Введення в інфектологію. Інфекційні хвороби з фекально-оральним механізмом передавання

Змістовий модуль 2. Інфекційні хвороби з повітряно-крапельним механізмом передавання

Змістовий модуль 3. Вірусні гепатити. ВІЛ-інфекція.

Змістовий модуль 4. Інфекційні хвороби з трансмісивним механізмом передавання. Синдром лихоманки. Сепсис.

Змістовий модуль 5. Інфекційні хвороби з рановим та множинними механізмами передавання

Змістовий модуль 6. Клінічна епідеміологія та вакцинопрофілактика

Модуль 2. «Синдромальна та диференційна діагностика інфекційних хвороб» складається із одного змістовного модуля з такою ж назвою.

Предметом вивчення дисципліни «Інфекційні хвороби» є теоретичні основи і практичні підходи до виявлення, діагностики, лікування та профілактики інфекційних хвороб та принципи боротьби з їх поширенням.

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни (міждисциплінарні зв'язки)

Вивчення дисципліни «Інфекційні хвороби» базується на знаннях, отриманих студентами після вивчення наступних дисципліни:

- анатомія людини – знати структурну організацію організму людини, структурну організацію систем, що реалізують, забезпечують та регулюють життєдіяльність організму
- мікробіологія, вірусологія та імунологія – знати будову і властивості мікроорганізмів, правила забору матеріалу для специфічної діагностики та вміти застосовувати і інтерпретувати дані дослідження;
- фізіологія – знати параметри фізіологічної норми органів і систем людини, показники лабораторних та інструментальних обстежень в нормі (загальний аналіз крові тощо) та вміти оцінити ці дані;

- фармакологія – знати класифікацію та фармакологічну дію препаратів різних фармакологічних груп, їх побічні дії та вміти призначати стандартне лікування етіотропними та патогенетичними засобами;

- внутрішня медицина – знати основні етапи і методи клінічного обстеження та вміти зібрати анамнез, проводити клінічне обстеження хворого по органах і системам, виявляти клінічні ознаки патології, аналізувати отримані дані;

- патоморфологія, патофізіологія – знати основні патоморфологічні та патофізіологічні параметри основних патологічних процесів організму

Знання, отримані студентами після вивчення дисципліни «Інфекційні хвороби» знадобляться їм для вивчення наступних дисциплін:

- акушерство і гінекологія
- онкологія та радіаційна медицина
- педіатрія з дитячими інфекційними хворобами
- внутрішня медицина
- гігієна та екологія
- соціальна медицина, громадське здоров'я

Мета та завдання навчальної дисципліни:

Метою викладання навчальної дисципліни є засвоєння здобувачами освіти основних клініко-лабораторних ознак інфекційних захворювань, підходів до їх лікування, причин і механізмів виникнення та поширення, методів їх профілактики та організації профілактичних заходів.

Основними завданнями вивчення дисципліни є сформувати вміння виявляти основні клінічні симптоми, що притаманні різним інфекційним хворобам; ставити попередній діагноз інфекційних хвороб, діагностувати та надавати невідкладну допомогу при невідкладних станах, спричинених інфекційними захворюваннями, сформувати вміння інтерпретувати причини виникнення і закономірності розвитку епідемічного процесу.

Компетентності та результати навчаннязгідно з освітньо-професійною програмою, формуванню яких сприяє дисципліна (інтегральна, загальні, спеціальні)

Інтегральна компетентність

Здатність розв'язувати типові та складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у професійній діяльності в галузі охорони здоров'я, або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень і/або здійснення інновацій і характеризується комплексністю та невизначеністю умов та вимог.

Загальні компетентності (ЗК)

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
3. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.
4. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
5. Здатність приймати обґрунтовані рішення; працювати в команді; навички міжособистісної взаємодії.
6. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово; здатність спілкуватись іноземною мовою.
7. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
8. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності

1. Навички опитування пацієнта.
2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

4. Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань

5. Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні захворювань.

6. Здатність до визначення принципів та характеру лікування захворювань.

7. Здатність до діагностування невідкладних станів.

8. Здатність до визначення тактики надання екстреної медичної допомоги.

9. Навички надання екстреної медичної допомоги

10. Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів

11. Навички виконання медичних маніпуляцій.

12. Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів.

13. Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.

14. Здатність до визначення тактики ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду.

15. Здатність до проведення експертизи працездатності.

16. Здатність до ведення медичної документації.

17. Здатність до проведення епідеміологічних та медико- статистичних досліджень здоров'я населення; обробки державної, соціальної, економічної та медичної інформації;

18. Здатність до оцінювання впливу довкілля, соціально- економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції.

19. Здатність до проведення аналізу діяльності лікаря, підрозділу, закладу охорони здоров'я, проведення заходів щодо забезпечення якості медичної допомоги і підвищення ефективності використання медичних ресурсів.

Програмні результати навчання, формуванню яких сприяє вивчення дисципліни «Інфекційні хвороби»:

1. Знати будову та функції окремих органів й систем і організму людини в цілому в нормі, при розвитку патологічних процесів, захворювань; вміти використовувати набуті знання в подальшому навчанні та у практичній діяльності лікаря.

2. Збирати дані про скарги пацієнта, анамнез життя (професійний анамнез зокрема) в умовах закладу охорони здоров'я та/або вдома у хворого, за стандартною схемою опитування.

3. Призначати й аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, рентгенологічні, функціональні та/або інструментальні). Оцінювати інформацію з метою проведення диференційної діагностики захворювань, використовуючи знання про людину, її органи й системи, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень.

4. Встановлювати попередній і клінічний діагноз захворювання на підставі провідних клінічних симптомів або синдромів шляхом прийняття обґрунтованого рішення та логічного аналізу, використовуючи найбільш вірогідний або синдромний діагноз, дані лабораторного і інструментального обстеження хворого, висновки диференціальної діагностики, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

5. Визначати необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювання в умовах закладу охорони здоров'я, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації, у т.ч. в польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

6. Призначати необхідне лікувальне харчування при лікуванні захворювання, в умовах закладу охорони здоров'я, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації, у т.ч. в польових умовах на підставі попереднього клінічного діагнозу, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

7. Визначати характер лікування захворювання (консервативне, оперативне) та його принципи в умовах закладу охорони здоров'я, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації, у т.ч. в польових умовах на підставі попереднього клінічного діагнозу, використовуючи знання

про людину, її органи й системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

8. Проводити діагностику невідкладних станів та встановлювати діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (вдома, на вулиці, в закладі охорони здоров'я), у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації, у польових умовах, в умовах нестачі інформації й обмеженого часу, використовуючи стандартні методики фізикального обстеження та можливого анамнезу, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

9. Визначати тактику надання екстреної медичної допомоги, за будь-яких обставин, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, на підставі встановленого діагнозу в умовах обмеженого часу за допомогою стандартних схем.

10. Надавати екстрену медичну допомогу за будь-яких обставин, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, на підставі діагнозу невідкладного стану в умовах обмеженого часу згідно з визначеною тактикою, використовуючи стандартні схеми.

11. Організовувати та проводити лікувально-евакуаційні заходи серед населення та військовослужбовців в умовах надзвичайної ситуації, у т.ч. в польових умовах, під час розгорнутих етапів медичної евакуації, з урахуванням існуючої системи лікувальноевакуаційного забезпечення.

12. Виконувати медичні маніпуляції в умовах закладу охорони здоров'я, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта, використовуючи знання про людину, її органи й системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення та використовуючи стандартні методики.

13. Здійснювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, у тому числі й заходів первинної профілактики в умовах закладу охорони здоров'я та за його межами, на підставі даних про стан здоров'я населення, що обслуговується, про наявність впливу на нього довкілля, детермінант здоров'я, використовуючи існуючі методи, у межах первинної медико-санітарної допомоги населенню. Організовувати проведення серед закріпленого контингенту населення заходів вторинної та третинної профілактики, використовуючи узагальнену процедуру оцінки стану здоров'я людини (скринінг, профілактичний медичний огляд, звернення за медичною допомогою).

14. Планувати та проводити профілактичні й протиепідемічні заходи для запобігання розповсюдження інфекційних хвороб в умовах закладу охорони здоров'я на підставі результатів епідеміологічного обстеження осередків інфекційних хвороб, епідеміологічного аналізу, використовуючи існуючі профілактичні та протиепідемічні методи. Виявляти в умовах закладу охорони здоров'я, використовуючи статистичні й лабораторні методи групи ризику, території ризику, час ризику, фактори ризику та здійснювати епідеміологічний аналіз інфекційної захворюваності населення. Діагностувати на ранніх стадіях інфекційні захворювання, проводити первинні протиепідемічні заходи в осередку інфекційної хвороби.

15. Визначати тактику ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду в закладі охорони здоров'я або вдома у хворого на підставі отриманих даних про стан здоров'я пацієнта, за допомогою стандартних схем, використовуючи знання про людину, її органи й системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення.

16. Проводити експертизу працездатності шляхом визначення наявності та ступеня обмежень життєдіяльності, виду, ступеня і тривалості непрацездатності з оформленням відповідних документів в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини.

17. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів, використовуючи стандартну технологію. Готувати звіти про особисту виробничу діяльність, використовуючи офіційні облікові документи за типовою формою.

18. Проводити епідеміологічні й медико-статистичні дослідження здоров'я населення; обробку державної, соціальної, економічної та медичної інформації за будь-яких обставин із використанням стандартних процедур, сучасні комп'ютерні інформаційні технології зокрема.

19. Оцінювати вплив довкілля, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції. Здійснювати аналіз захворюваності населення, виявляючи групи ризику, території ризику, час і фактори ризику в умовах закладу охорони здоров'я, використовуючи статистичні й лабораторні методи.

20. Проводити аналіз діяльності лікаря, підрозділу, закладу охорони здоров'я, виявляти дефекти діяльності та причин їх формування. Проводити заходи щодо забезпечення якості медичної допомоги і підвищення ефективності використання медичних ресурсів.

21. Проводити заходи щодо організації, інтеграції надання медичної допомоги населенню та проведення маркетингу медичних послуг.

22. Формувати цілі та визначати структуру особистої діяльності на підставі результату аналізу певних суспільних та особистих потреб.

23. Дотримуватися здорового способу життя, користуватися прийомами саморегуляції та самоконтролю.

24. Усвідомлювати та керуватися у своїй діяльності громадянськими правами, свободами й обов'язками, постійно підвищувати професійний і культурний рівні.

25. Дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.

26. Забезпечувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклуються) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

Результати навчання для дисципліни:

по завершенню вивчення дисципліни «Інфекційні хвороби»студенти повинні

Знати:

- Особливості розвитку та поширення інфекційних хвороб;
- Основні клінічні симптоми та синдроми, притаманні найбільш поширеним інфекційним захворюванням;
- Основні підходи до лабораторної діагностики, лікування та профілактики інфекційних захворювань.
- Правила організації та проведення протиепідемічних заходів в осередках інфекційних захворювань;
- Пріоритетні проблеми профілактики інфекційних захворювань за групами та нозологічними формами.
- Епідеміологічну, соціальну та економічну значущість окремих нозологічних форм.

Вміти:

- визначати провідні симптоми і синдроми при найбільш поширених інфекційних захворюваннях;
- визначати тактику ведення стоматологічних хворих при найбільш поширених інфекційних хворобах;
- інтерпретувати закономірності та особливості перебігу патологічного та епідемічного процесу при інфекційних хворобах, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів;
- демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами фахової субординації при наданні медичної допомоги інфекційним хворим;
- демонструвати обізнаність щодо інфекційних хвороб як зброї масового ураження;

діагностувати та надавати невідкладну допомогу при невідкладних станах, що ускладнюють перебіг інфекційних захворювань, на до госпітальному етапі.

Тематичний план лекцій (за модулями) із зазначенням основних питань, що розглядаються на лекції

№	Тема	Год.
	Модуль 1. «**Актуальні інфекційні хвороби та клінічна епідеміологія**»	
1	Поняття про інфекційний процес та інфекційні хвороби. Діарейний синдром в інфектології. 1. Визначення понять: інфекція, інфекційний процес, інфекційна хвороба. 2. Визначення понять: загострення, ремісія, рецидив інфекційної хвороби. 3. Визначення понять: коінфекція, суперінфекція, реінфекція, аутоінфекція. 4. Визначення понять: нозокоміальна, убіквітарна, природно-вогнищева інфекція. 5. Особливості інфекційних хвороб. 6. Призначення інфекційного стаціонару, складові частини інфекційного стаціонару. 7. Поняття діарейного синдрому.Інфекційні захворювання з діарейним синдромом	2
2	Загальна характеристика групи інфекційних хвороб із повітряно-крапельним механізмом передавання. Грип. COVID-19 1. До якої групи інфекційних хвороб за джерелом інфекції належать грип та ГРВІ. 2. Характеристика збудника грипа, факторів агресії, різних серотипів вірусу та антигенних варіантів, дати визначення антигенного дрейфу та шифту. 3. Механізм передачі грипу та ГРВІ. 4. Патогенез грипу та ГРВІ та основних клінічних симтомів. 5. Класифікація грипу та ГРВІ. 6. Основні клінічні симптоми та назвати критерії важкості грипу та ГРВІ. 7. Ускладнення грипу та ГРВІ та їх діагностичні критерії. 8. Наслідки грипу та ГРВІ. 9. План обстеження хворого на грип та ГРВІ. 10.. Методи специфічної діагностики грипу та ГРВІ. 11. Етіотропна терапія грипу та ГРВІ та принципи базисної терапії . 12. Термін та покази до призначення антибактеріальної терапії при грипі та ГРВІ. 13. Неспецифічна та специфічна профілактика грипу та ГРВІ. 14 Категорії осіб, яким вакцинація показана в першу чергу.	2
3	Дифтерія. Менінгококова хвороба. 1. Дифтерія: етіологія, епідеміологія. 2. Класифікація дифтерії, 3. Основні клінічні прояви дифтерії. 4. Методи діагностики дифтерії. 5. Специфічне та неспецифічне лікування дифтерії. 6. Заходи профілактики захворювання. 7. Надання екстреної лікарської допомоги при гіпертензії і стенозуючому коринеоспазмі. 8. Механізм зараження менінгококовою інфекцією. 9. Локалізовані та генералізовані форми хвороби, їх клінічні прояви. 10. Методи лабораторної діагностики. 11. Невідкладні стани при менінгококовій інфекції, принципи і методи лікування. 12. Інтенсивна терапія невідкладних станів. 13. Протиепідемічні заходи в осередку менінгококової інфекції. 14. Санація менінгоносіїв та профілактичні заходи. 15. Можливі ускладнення після перенесеного менінгококового менінгіту. 16. Заходи профілактики. 17. Проведення люмбальної пункції	2
4	Вірусні гепатити з переважно фекально-оральним механізмом передачі (А та Е) 1. Вірусний гепатит А: основи етіології, епідеміології, клінічна картина. 2. Типи перебігу продромального періоду вірусних гепатитів А та Е 3. Основні клінічні синдроми, характерні для періоду розпалу вірусних гепатитівА та Е. 4. Які ускладнення виникають при гепатитахА та Е 5. Якими лабораторними методами діагностики підтверджується діагноз вірусного гепатиту. 6. Дієтотерапія хворих на вірусні гепатити.	2

	7. Лікування хворих при вірусному гепатиті. 8. Профілактика гепатитів А та Е	
5	Вірусні гепатити з переважно парентеральним механізмом передачі (В та С) 1. Вірусні гепатити В та С: основи етіології, епідеміології, клінічна картина. 2. Типи перебігу продромального періоду вірусних гепатитів В, С. 3. Опишіть основні клінічні синдроми, характерні для періоду розпалу вірусних гепатитів. 4. Які ускладнення виникають при гепатитах 5. Якими лабораторними методами діагностики підтверджується діагноз вірусного гепатиту. 6. Дієтотерапія хворих на вірусні гепатити. 7. Лікування хворих при вірусному гепатиті. 8. Профілактика гепатитів В, С.	2
6	ВІЛ-інфекція. СНІД-асоційовані інфекції та інвазії 1. Епідемічна ситуація з ВІЛ-інфекції в Україні та світі. Нормативні документи щодо запобігання поширенню ВІЛ-інфекції та соціального захисту населення. Соціальні наслідки поширення ВІЛ-інфекції. 2. Етіологія і патогенез ВІЛ-інфекції, класифікація стадій хвороби. Розширене визначення випадку СНІДу у дорослих та підлітків. Класифікація клінічних стадій, критерії діагнозу великі та малі. 3. Роль ВІЛ-інфекції у формуванні синдромі лимфоаденопатії, диференціальна діагностика цього синдрому. 4. ВІЛ-інфекція: лабораторна діагностика, особливості її проведення, диференціальний діагноз, ускладнення, принципи лікування. Психологічні основи спілкування з такими хворими. Принципи та підходи до лікування хворих на ВІЛ-інфекцію. Загальна характеристика груп лікарських засобів, що застосовуються в лікуванні ВІЛ-інфекції. 5. Загальна і специфічна профілактика ВІЛ-інфекції. Заходи безпеки та організація праці лікаря з метою запобігання інфікування ВІЛ-інфекцією медичних працівників. Техніка безпеки при інвазивних маніпуляціях. Заходи у разі контамінації заразним матеріалом на робочому місці. Прогноз. Порядок госпіталізації, обстеження, диспансеризації. 6. ВІЛ-асоційовані інфекції і хвороби: особливості клінічного перебігу, лабораторної та інструментальної діагностики, диференціальної діагностики, принципи лікування.	2
7	Диференційна діагностика синдрому гарячки в інфектології 1. Визначення поняття гарячка нез'ясованого ґенезу (ГНГ). 2. Механізм розвитку гарячки при інфекційних та неінфекційних захворюваннях. 3. Основні характеристики гарячки: висота, типи температурних кривих, тривалість, строки появи та характер органних уражень, епідеміологічні особливості, вплив лікарських препаратів на її перебіг. 4. Визначення поняття тривалий субфебрилітет, причини розвитку. 5. Класифікація та причини ГНГ. 6. Тактика та алгоритм обстеження хворих з ГНГ. 7. Лікувальна тактика при гарячці. 8. Аналіз типу температурної кривої. 9. Оцінка особливостей гарячки. 10. Строки появи органних уражень та їх характер. 11. Вплив медикаментозних препаратів на перебіг гарячки.	2
8	Інфекційні захворювання, що регулюються Міжнародними медико-санітарними правилами 1. Етіологія чуми, жовтої лихоманки, геморагічних гарячок Ласса, Марбург, Ебола 2. Джерело інфекції при чумі, жовтої лихоманки, геморагічних лихоманках Ласса, Марбург, Ебола. 3. Шляхи передачі чуми, жовтої лихоманки, геморагічних лихоманок Ласса, Марбург, Ебола. 4. Фактори патогенності збудників чуми, жовтої лихоманки, геморагічних лихоманок Ласса, Марбург, Ебола 5. Антигенна будова збудника чуми. 6. Переносники чуми. 7. Стадії патогенезу чуми.	2

	8. Місцеві зміни при бубонній формі чуми. 9. Клінічні форми чуми та їх особливості. 10. Особливості патогенезу чуми залежно від місця проникнення збудника. 11. Клінічні прояви ураження органів дихання при легеневій формі чуми. 12. Клінічні прояви шкірної форми чуми. 13. Ускладнення геморагічних лихоманок Ласса, Марбург, Ебола 14. Причини смерті при чумі. 15. Гемограма при чумі. 16. Методи специфічної діагностики. 17. Етіотропна терапія чуми. Препарати, їх дози, шляху введення. 18. Патогенетична терапія чуми. Препарати, шляхи введення. 19. Специфічна профілактика чуми. 20. Клініко-епідеміологічні особливості чуми, жовтої лихоманки, геморагічних лихоманок Ласса, Марбург, Ебола 21. Екстрена профілактика чуми. 22. Правила виписки із стаціонару хворого на чуму. 23. Організаційна тактика лікаря при підозрі на чуму. 24. Поняття про інфекційні хвороби, що регулюються міжнародними санітарними правилами.	
9	Вакцинопрофілактика 1. Визначення вакцинопрофілактики. Механізми формування поствакцинального імунітету. 2. Характеристика вакцинних препаратів, їх класифікація. 3. Календар профілактичних щеплень.Планові щеплення за віком. 4. Вакцинація проти туберкульозу. 5. Вакцинація проти гепатиту В. 6. Вакцинація проти поліомієліту. 7. Вакцинація проти дифтерії. 8. Вакцинація проти кору. 9. Вакцинація проти кащлюку. 10. Вакцинація проти краснухи. 11. Вакцинація проти епідемічного паротиту. 12. Вакцинація проти гемофільної інфекції.	2
10	Інфекції, пов’язані з наданням медичної допомоги. Система інфекційного контролю. 1. Поняття про внуртішньолікарняні інфекції. 2. Дезінфекція. Методи та засоби дезінфекції в інфекційних стаціонарах. 3. Профілактика внутрішньолікарняного інфікування. 4. Підходи до профілактики інфекцій з парентеральним механізмом передачі. 5. Постконтактна профілактика інфекцій, що передаються парентеральним шляхом. 6. Розробка плану профілактичних заходів щодо передачі вірусних гепатитів В та С. 7. Розробка плану ПКП при контакті медичного працівника із біологічним матеріалом хворого. 8. Дезінфекція: види і методи. 9. Основні дезінфекційні засоби, дозволені до застосування в медичних закладах стоматологічного профілю. 10. Методи та засоби дезінфекції при особливо небезпечних інфекціях. 11. Принципи використання ЗІЗ для медичних працівників 12. Передстерилізаційна обробка: види і методи. Вимоги щодо зберігання стерильного матеріалу. 13. Основи стерилізації: види та методи стерилізації. Режими роботи стерилізаторів. 14.Контроль якості передстерилізаційної обробки. Методика постановки проб на залишки мийних засобів та приховану кров. 15. Контроль якості стерилізації.	2
	Разом	**20**

Тематичний план семінарських занятьз а модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на семінарському занятті - не передбачені

Тематичний план практичних занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на практичному занятті

№	Тема	Год
Модуль 1. «**Актуальні інфекційні хвороби та клінічна епідеміологія**»		
Змістовий модуль 1. Введення в інфектологію. Інфекційні хвороби з фекально-оральним механізмом передавання		
1.	Введення в курс інфектології. Загальна характеристика групи інфекційних хвороб із фекально-оральним механізмом передавання. Черевний тиф. 1. Шляхи передачі черевного тифу, паратифу А, паратифу В. 2. Фактори патогенності S. typhi. 3. Стадії патогенезу черевного тифу. 4. Морфологічні зміни в стінці тонкої кишки в залежності від терміну хвороби. 5. Стадії циклічного клінічного перебігу черевного тифу. 6. Основні симптоми черевного тифу в початковий період хвороби. 7. Опорні симптоми черевного тифу у розпалі хвороби. 8. Характеристика, термін виникнення і динаміка висипу у хворого на черевний тиф. 9. Типи гарячки при черевному тифі. 10.Особливості перебігу паратифу А та паратифу В. 11.Специфічні ускладнення черевного тифу. 12.Патогенез, клінічні прояви перфорації тонкої кишки при черевному тифі, термін виникнення 13.Патогенез, клінічні прояви кишкової кровотечі при черевному тифі, термін виникнення. 14.Гемограма хворого на черевний тиф у розпалі хвороби. 15.План обстеження хворого на черевний тиф. 16.Методи специфічної діагностики черевного тифу. Інтерпретація результатів в залежності від терміну хвороби і матеріалу для дослідження. 17.Етіотропна терапія черевного тифу: дози, шлях введення, тривалість лікування. 18. Принципи патогенетичної терапії черевного тифу. 19. Лікування ускладнень черевного тифу. 20. Правила виписки реконвалесцентів із стаціонару.	2
2.	Холера. Сальмонельоз. Шигельоз. 1.До якої групи інфекційних хвороб по джерелу інфекції відноситься холера? 2.Механізм зараження, шляхи і чинники передачі холери. 3.Етіологія холери, чинники патогенності збудника. 4.Етапи патогенезу холери. 5.Патоморфологічні зміни в органах і тканинах при холері. 6.Особливості дії екзотоксину-холерогену. 7.Ступені зневоднення при холері. 8.Опорні клінічні симптоми холери. 9. Атипові форми холери. 10. Клінічна характеристика легкої і стертої форми холери. 11. Клінічна характеристика холери середнього ступеня тяжкості. 12. Клінічна характеристика важкої форми холери. 13. Клініка холерного алгіду. 14. Особливості перебігу холери у дітей, літніх людей і осіб з важкою 15. супутньою патологією (серцево-судинні захворювання). 16.Ускладнення холери. 17. Причини смерті при холері. 18. Прогноз при холері. 19. Алгоритм обстеження хворого з підозрою на холеру.	2

	20. Методи специфічної діагностики холери. 21. Основні етапи лікування холери. 22. Принципи патогетической терапії при холері, способи регидратации. 23. Розчини, що використовуються для оральної і парентеральної регидратации. 24. Методи розрахунку об'єму регідратаційної терапії. 25. Правила проведення регідратації при різних ступеняхзневоднення. 26. Антибактеріальна терапія при холері, дози, шляхи введення, тривалість лікування. 27. Ускладнення, що виникають при лікуванні холери. 28. Правила виписки реконвалесцентов із стаціонару. 29. Диспансерне спостереження за тими, що перехворіли на холеру. 30. Основні напрями профілактики холери. 31.До якої групи інфекційних хвороб за джерелом інфекції належать сальмонельози, шигельози 32.Сучасний стан захворюваності на шигельоз, сальмонельоз в Україні, світі. 33. Основні серогрупи шигел, охарактеризуйте їх морфологічні властивості. 34.Джерело інфекції при сальмонельозі, шигельозі 35.Шляхи та основні фактори передачі сальмонельозу, шигельозу 36.Фактори патогенності сальмонел, шигел 37.Стадії патогенезу сальмонельозу, шигельозу. 38.Патогенез основних клінічних симптомів сальмонельозу, шигельозу 39.В якому відділі шлунково-кишкового тракту локалізується патологічний процес у хворого на локалізовані форми сальмонельозу 40.Тривалість інкубаційного періоду сальмонельозу, шигельозу 41.Опорні симптоми локалізованої форми сальмонельозу, шигельозу 42.Основні симптоми генералізованих форм сальмонельозу, шигельозу 43.Опорні симптоми харчових токсикоінфекцій, зумовлених Staphiloccus aureus. 44. Характеристика випорожнень при сальмонельозі, шигельозі 45.Патогенез судом при сальмонельозі 45.Патогенез гіпотензії при сальмонельозі. 47.Ступені зневоднення по Покровському. 48.Клінічні прояви ураження нирок при сальмонельозі. 49.Типові клінічні прояви порушень з боку дигестивної системи сальмонельозі. 50.Поняття про «сальмонельозний трикутник». 51.Клінічна класифікація сальмонельозу. 52.Наслідки сальмонельозу. 53.Основні причини летальності при сальмонельозі. 54.Специфічні ускладнення сальмонельозу, шигельозу 55.Правила виписки із стаціонару хворого на сальмонельоз, холеру, шигельоз	
3.	Ботулізм. Харчові токсикоінфекції. 1. Характеристика збудника ботулізму. 2. Характеристика ботулотоксину. 3. Яка основна точка прикладання дії ботулотоксину в організмі людини? 4. Джерело інфекції, механізм та фактори передачі. 5. Від чого залежить перебіг хвороби, її важкість? 6. Чи існує залежність між тривалістю інкубаційного періоду та важкістю перебігу? 7. Патогенез та обумовлені ним опорні клінічні синдроми ботулізму. 8. Класифікація ботулізму. 9. Основні клінічні синдроми ботулізму, початок хвороби, характеристика температури. 10. Опорні клінічні симптоми в залежності від тяжкості перебігу. 11. Перерахуйте неврологічні синдроми ботулізму. 12. Назвіть симптоми фарингоплегічного синдрому. 13. Назвіть симптоми офтальмоплегічного синдрому. 14. Назвіть симптоми міоплегічного синдрому. 15. Назвіть симптоми ураження дигестивної системи. 16. Клінічні особливості перебігу ранового ботулізму.	2

	17. Ускладнення ботулізму. 18. Методи специфічної діагностики ботулізму. 19. Диференціальний діагноз ботулізму. 20. Правила обстеження хворого на ботулізм. 21. Інтерпретація результатів лабораторного обстеження. 22. Специфічна терапія ботулізму: розрахунок дози, шлях введення, тривалість лікування. 23. Правила введення протиботулінічної сироватки. 24. Доцільність антибіотикотерапії при ботулізмі. 25. Послідовність надання невідкладної допомоги хворому на ботулізм. 26. Надання невідкладної допомоги у разі виникнення невідкладних станів при ботулізмі. 27. Правила виписки реконвалесцентів із стаціонару. 28. Принципи профілактики та заходи в осередку. 29. Причини смерті при ботулізмі. 30. Чи формує перенесене захворювання імунітет? Обгрунтуйте.	
4.	Гельмінтози (нематодози, цестодози) 1. Загальна характеристика нематодозів. 2. Ентеробіоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 3. Аскаридоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 4. Трихоцефальоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 5. Стронгілоїдоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 6. Анкілостомідоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 7. Трихінельоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 8. Дифіляріоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 9. Філяріїтоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. Мансонельоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 10. Загальна характеристика цестодозів. 11. Теніарінхоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 12. Теніїдоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 13. Гіменолепідоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 14. Дифілоботріоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 15. Ехінококоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 16. Гидативний ехінококоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 17. Альвеолярний ехінококоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 18. Цистіцеркоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування.	2
5	Гельмінтози (трематодози) 1. Загальна характеристика трематодозів. 2. Опісторхоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. Опісторхоз як ендемічне захворювання. 3. Шистосомози. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування.	

	4. Фасциольоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 5. Клонорхоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування. 6. Парагонімоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування.	
6	Невідкладні стани у хворих на інфекційні хвороби з фекально-оральним механізмом передавання. 1. Етіологія, класифікація, основні клінічні прояви, методи діагностики, лікування та профілактики дегідратаційного синдрому. 2. Методи лабораторної діагностики дегідратаційного синдрому. 3. Поняття про водно-електролітну рівновагу. Види порушень водно-електролітного балансу. Патогенез дегідратаційного шоку. Критерії діагностики дегідратаційного шоку. 4. Лікувальна тактика на до госпітальному та госпітальному етапі при дегідратаційному синдромі та дегідратаційному шоці. 5. Сучасні розчини для оральної та парентеральної регідратації. Вимоги до регідратаційних розчинів. 6. Критерії ефективності регідратаційної терапії. 7. Шлунково-кишкова кровотеча. Етіологія, патогенез, основні клінічні прояви, діагностична програма, лікування та профілактика. 8. Етіологія, класифікація, основні клінічні прояви, методи діагностики, лікування та профілактики інфекційно-токсичниого шоку. 9. Методи лабораторної діагностики інфекційно-токсичниого шоку. 10. Лікувальна тактика на до госпітальному та госпітальному етапі при інфекційно-тоусичному шоці.	2
Змістовий модуль 2. Інфекційні хвороби з повітряно-крапельним механізмом передавання		
7	Загальна характеристика групи інфекційних хвороб із повітряно- крапельним механізмом передавання. Грип та інші ГРВІ. COVID-19. 1. Етіологія уражень слизової оболонки ротової порожнини (ангіна, дифтерія, герпесвірусні інфекції), ГРВІ та грипу 2. Епідеміологія уражень слизової оболонки ротової порожнини (ангіна, дифтерія, герпесвірусні інфекції), ГРВІ та грипу 3. Патогенез уражень слизової оболонки ротової порожнини (ангіна, дифтерія, герпесвірусні інфекції), ГРВІ та грипу 4. Клініка уражень слизової оболонки ротової порожнини (ангіна, дифтерія, герпесвірусні інфекції), ГРВІ та грипу ГРВІ та грипу 5. Діагностика уражень слизової оболонки ротової порожнини (ангіна, дифтерія, герпесвірусні інфекції), ГРВІ та грипу. 6. Лікування уражень слизової оболонки ротової порожнини (ангіна, дифтерія, герпесвірусні інфекції), ГРВІ та грипу 7. Профілактика уражень слизової оболонки ротової порожнини (ангіна, дифтерія, герпесвірусні інфекції), ГРВІ та грипу.	2
8	Герпесвірусні інфекції 1-5 типів (простий герпес, вітряна віспа і оперізувальний герпес, ВЕБ- та цитомегаловірусна інфекції (інфекційний мононуклеоз)). 1. До якої групи інфекційних хвороб за джерелом інфекції належать герпесвірусні інфекції? 2. Шляхи передачі герпесвірусних інфекцій. 3. Стадії патогенезу різних проявів герпесвірусних інфекцій. 4. Клінічна класифікація герпесвірусних інфекцій. 5. Основні симптоми різних нозологічних форм герпесвірусних інфекцій. 6. Особливості перебігу різних проявів герпесвірусних інфекцій у хворих на СНІД. 7. Ускладнення різних проявів герпесвірусних інфекцій. 8. Основні причини смерті різних нозологічних форм герпесвірусних інфекцій.. 9. План обстеження хворого з різними формами герпесвірусних інфекцій. 10. Зміни в лікворі при ураженнях нервової системи, спричинених герпесвірусами. 11. Методи специфічної діагностики герпесвірусних інфекцій. 12. Інтерпретація результатів залежно від терміну хвороби і матеріалу	2

	дослідження. 13. Етіотропна терапія герпесвірусних інфекцій: дози, шлях введення, тривалість лікування. 14. Принципи патогенетичної терапії герпесвірусних інфекцій 15. Правила виписки реконвалесцентів із стаціонару. 16. Етіологічна структура інфекційного мононуклеозу. 17. Класифікація інфекційного мононуклеозу. 18. Клінічні варіанти перебігу інфекційного мононуклеозу. 19. Ускладнення та наслідки інфекційного мононуклеозу. 20. Особливості ураження ротоглотки при інфекційному мононуклеозі. 21. Особливості ураження печінки при інфекційному мононуклеозі. 22. Основні клінічні прояви інфекційного мононуклеозу. 23 Характер змін в гемограмі при інфекційному мононуклеозі. 24. Критерії тяжкості інфекційного мононуклеозу. 25. Ультразвукова діагностика при інфекційному мононуклеозі. 26. Основні етапи патогенезу при інфекційному мононуклеозі. 27. Принципи лікування інфекційного мононуклеозу. 28. Правила виписки хворих при інфекційному мононуклеозі.	
9	«Дитячі» крапельні інфекції у дорослих (кір, краснуха, епідемічний паротит). 1.До якої групи інфекційних хвороб за джерелом інфекції належать кір, краснуха та епідемічний паротит, шляхи передачі 2. Тропність вірусів кору, краснухи, епідемічного паротиту 3. Стадії патогенезу кору, краснухи, епідемічного паротиту. 4. Стадії циклічного клінічного перебігу кору 5. Основні симптоми кору. 6. Характеристика, термін виникнення і динаміка висипу у хворого на кір. 7. Особливості перебігу мітігованого кору 8. Опорні симптоми краснухи 9. Симптоми ураження слинних залоз при епідемічному паротиті. 124 10.Ураження нервової системи при паротитної інфекції. 11.Клінічні прояви ураження підшлункової залози при паротитної інфекції та кору 12.Вплив вірусу краснухи на плід, наслідки вродженої краснухи. 13.Ускладнення кору, краснухи. 14.План обстеження хворого на кір. 15.План обстеження хворого на краснуху 16.План обстеження хворого на паротитну інфекцію 17.Методи специфічної діагностики кору, краснухи, паротитної інфекції 18.Показання для етіотропного лікування «дитячих інфекцій» у дорослих. 19.Принципи патогенетичної терапії кору, краснухи, епідемічного паротиту. 20.Правила виписки реконвалесцентів «дитячих інфекцій» із стаціонару.	2
10	Дифтерія. Диференційна діагностика з бактерійним фарингітом. 1. Характеристика збудника дифтерії. 2. Джерело, механізм, шляхи передачі при дифтерії. 3.Характер імунітету при дифтерії. 4. Які органи вражаються при дифтерії? 5. Класифікація дифтерії. 6. Що таке комбінована дифтерія, навести приклад. 7. Класифікація дифтерійного крупа. 8. Особливості плівок при дифтерії гортані. 9. При яких інфекційних захворюваннях, крім дифтерії та ангіни буває враження мигдаликів. 10.Назвати основні фактори агресії дифтерійної палочки. 11.Основні ланки патогенезу дифтерії. 12.Клініка загальноінтоксикаційного синдрому при дифтерії. 13.Клініка локалізованої плівчастої дифтерії мигдаликів. Зміни в ротоглотці при острівцевій дифтерії мигдаликів. 14.Характерні зміни в ротоглотці у хворих при локалізованій дифтерії мигдаликів	2

	та лакунарній ангіні. Вказати зміни. 15.Особливості перебігу дифтерії гортані. 16.Специфічна лабораторна діагностика дифтерії.Неспецифічні лабораторні дослідження при дифтерії. 17.Перерахувати ускладнення, що можуть виникнути при дифтерії.Специфічні ускладнення при дифтерії. 18. Причини смерті при дифтерії. 19.Принципи лікування дифтерії. Етіотропна терапія дифтерії. Правила введення протидифтерійної сироватки. 20.Профілактика дифтерії. Які протиепідемічні заходи проводяться в осередку дифтерії?	
11	Менінгококова інфекція. Диференційна діагностика серозних (в т.ч. туберкульозного) і гнійних менінгітів. 1. Хто із вчених зробив детальний опис клініки хвороби? 2. Коли і ким був відкритий збудник МІ? 3. Стан захворюваності на менінгококову інфекцію відтепер в Україні, в світі? 4. Назвіть збудника МІ, охарактеризуйте його морфологічні властивості, фактори патогенності. 5. Вкажіть стійкість збудника до дії факторів зовнішнього середовища. 6. Охарактеризуйте джерело інфекції, назвіть механізм інфікування. 7. Патогенез МІ. 8. Класифікація клінічних форм МІ. 9. Основні клінічні прояви менінгококового назофарингіту. 10.Основні прояви та клінічні форми менінгококцемії. 11.Ускладнення менінгококцемії. 12.Основні клінічні прояви менінгококового менінгіту та менінгоенцефаліту. 13.Ускладнення менінгіту та менінгоенцефаліту. 14.Основні причини летальності при генералізованих формах МІ. 15.План обстеження хворого на менінгококову інфекцію. 16.Методи специфічної діагностики МІ. Інтерпретація результатів дослідження. 17.Етіотропна терапія різних форм МІ, препарати: дози, шляхи введення, тривалість лікування. 18.Санація бактеріоносіїв менінгококу. 19.Принципи патогенетичної терапії генералізованих форм МІ. 20.Правила виписки реконвалесцентів із стаціонару. 21.Диспансерне спостереження за реконвалесцентами. 22.Заходи в осередку МІ	2
12	Невідкладні стани у хворих на інфекційні хвороби з повітряно-крапельним механізмом передавання. 1. Етіологія, класифікація, основні клінічні прояви, методи діагностики, лікування та профілактики інфекційно-токсичниого шоку. 2. Методи лабораторної діагностики інфекційно-токсичниого шоку. 3. Лікувальна тактика на до госпітальному та госпітальному етапі при інфекційно-тоусичному шоці. 4. Гостра недостатність дихання. 5. Набряк легенів. 6. Порушення трахеобронхіальної прохідності. 7. Гострий респіраторний дистрес - синдром у дорослих. 8. Етіологія, класифікація, основні клінічні прояви, методи діагностики, лікування та профілактики гострої недостатністі дихання. 9. Патогенез та патоморфологія гострої недостатністі дихання. Види гіпоксій. 10. Етіологія, основні клінічні прояви, методи діагностики, лікування та профілактики гострого респіраторного дистрес - синдрому у дорослих 11. Етіологія, класифікація, основні клінічні прояви, методи діагностики, лікування та профілактики набряку легень. 12.Етіологія, основні клінічні прояви, методи діагностики, невідкладної допомоги, лікування та профілактики порушення трахеобронхіальної прохідності. 13. Етіологія, класифікація, основні клінічні прояви, методи діагностики, лікування та профілактики набряку і набухання головного мозку.	2

	14. Патогенез та патоморфологія набряку і набухання головного мозку. 15. Етіологія, основні клінічні прояви, методи діагностики, лікування та профілактики судомного синдрому. 16. Лікувальна тактика на до госпітальному та госпітальному етапі при набряку і набухання головного мозку та судомному синдромі. 17. Спеціальні методи інтенсивної терапії набряку і набухання головного мозку. 18.Критерії якості лікування набряку і набухання головного мозку.	
Змістовий модуль 3. ***Вірусні гепатити. ВІЛ-інфекція.***		
13	ВІЛ-інфекція. Біоетичні та правові питання обстеження пацієнта на ВІЛ-інфекцію. 1. Епідемічна ситуація з ВІЛ-інфекції в Україні та світі. Нормативні документи щодо запобігання поширенню ВІЛ-інфекції та соціального захисту населення. Соціальні наслідки поширення ВІЛ-інфекції. 2. Етіологія і патогенез ВІЛ-інфекції, класифікація стадій хвороби. Розширене визначення випадку СНІДу у дорослих та підлітків. Класифікація клінічних стадій, критерії діагнозу великі та малі. 3. Роль ВІЛ-інфекції у формуванні синдромі лимфоаденопатії, диференціальна діагностика цього синдрому. 4. ВІЛ-інфекція: лабораторна діагностика, особливості її проведення, диференціальний діагноз, ускладнення, принципи лікування. Психологічні основи спілкування з такими хворими. Принципи та підходи до лікування хворих на ВІЛ-інфекцію. Загальна характеристика груп лікарських засобів, що застосовуються в лікуванні ВІЛ-інфекції. 5. Загальна і специфічна профілактика ВІЛ-інфекції. Заходи безпеки та організація праці лікаря з метою запобігання інфікування ВІЛ-інфекцією медичних працівників. Техніка безпеки при інвазивних маніпуляціях. Заходи у разі контамінації заразним матеріалом на робочому місці. Прогноз. Порядок госпіталізації, обстеження, диспансеризації.	2
14	Поняття про АРТ. ВІЛ-асоційовані інфекції та інвазії. Туберкульоз як СНІД-індикаторне захворювання. 1. Наведіть основні принципи терапії ВІЛ-інфекції. 2. Назвіть основні завдання антиретровірусної терапії. 3 Дайте характеристику основним групам антиретровірусних препаратів. 4. СНІД-індикаторні хвороби. 5. Стадії і клінічні прояви. 6. СНІД-асоційовані інфекції та інвазії 7. Профілактика ВІЛ-інфекції. 8. ВІЛ-інфекція у вагітних.	
15	Вірусні гепатити з фекально-оральним механізмом передавання. 1. Вірусний гепатит А: основи етіології, епідеміології, клінічна картина. 2. Типи перебігу продромального періоду вірусних гепатитів А та Е 3. Основні клінічні синдроми, характерні для періоду розпалу вірусних гепатитів А та Е. 4. Які ускладнення виникають при гепатитах А та Е 5. Якими лабораторними методами діагностики підтверджується діагноз вірусного гепатиту. 6. Дієтотерапія хворих на вірусні гепатити. 7. Лікування хворих при вірусному гепатиті. 8. Профілактика гепатитів А та Е	2
16	Гострівірусні гепатити з парентеральним механізмом передавання. 1. Вірусні гепатити В та С: основи етіології, епідеміології, клінічна картина. 2. Типи перебігу продромального періоду вірусних гепатитів В, С. 3. Опишіть основні клінічні синдроми, характерні для періоду розпалу вірусних гепатитів. 4. Які ускладнення виникають при гепатитах 5. Якими лабораторними методами діагностики підтверджується діагноз вірусного гепатиту. 6. Дієтотерапія хворих на вірусні гепатити. 7. Лікування хворих при вірусному гепатиті. 8. Профілактика гепатитів В, С.	2
17	Хронічні вірусні гепатити з парентеральним механізмом передавання. Ускладнення хронічних гепатитів 1. Клінічні особливості перебігу хронічних вірусних гепатитів. 2. Діагностика та диференційна діагностика вірусних гепатитів. 3. Наслідки вірусних гепатитів. 4. Принципи лікування хронічних вірусних гепатитів. Етіотропна терапія. Патогенетична	2

	терапія. 5. Симптоматичні засоби та інші методи лікування хронічних вірусних гепатитів. 6. Реабілітація та диспансеризація. 7. Етіологія, класифікація, стадії розвитку, основні клінічні прояви, методи діагностики, лікування та профілактики інфекційно-токсичної енцефалопатії та гострої печінкової недостатності. 8. Патогенез та патоморфологія інфекційно-токсичної енцефалопатії та гострої печінкової недостатності. 9. Методи лабораторної діагностики інфекційно-токсичної енцефалопатії та гострої печінкової недостатності. 10 Лікувальна тактика на до госпітальному та госпітальному етапі при інфекційно-токсичної енцефалопатія та гострої печінкової недостатності. 11.Спеціальні методи інтенсивної терапії інфекційно-токсичної енцефалопатія та гострої печінкової недостатності. 12. Критерії якості лікування інфекційно-токсичної енцефалопатія та гострої печінкової недостатності.	
Змістовий модуль 4. ***Інфекційні хвороби з трансмісивним механізмом передавання. Синдром гарячки. Сепсис***		
18	Загальна характеристика інфекційних хвороб із трансмісивним механізмом передавання. Поняття про медицину подорожей. Тропічна медицина. Малярія. Гарячка паппатачі. 21.Джерело інфекції при малярії та шляхи передачі малярії. 22.Фактори патогенності малярійних плазмодіїв. 23.Патогенез малярії. 24.Стадії розвитку малярійного плазмодію у тканинній фазі та еритроцитарній фазі. 25.Стадії циклічного клінічного перебігу малярії. 26.Опорні симптоми малярії у розпалі хвороби. 27.Клінічні прояви порушень з боку нервової системи при малярії. 28.Вид температурної кривої при малярії. 29.Наслідки малярії. 30.Основні причини летальності при малярії 31.Специфічні ускладнення малярії. 32.Поняття про ранні та пізні рецидиви при малярії. 33.Гемограма хворого на малярію у розпалі хвороби. 34.План обстеження хворого при підозрі на малярію. 35.Методи специфічної діагностики малярії. 36.Етіотропна терапія малярії. Дози, шлях введення, тривалість призначення.. 37.Правила виписки із стаціонару хворого на малярію. 38.Препарати для лікування малярії. 230 39.Невідкладна допомога при малярійній комі. 40.Клініка гемоглобінурійної лихоманки, можливі причини її виникнення.	2
19	Синдром тривалої гарячки невідомого генезу. Алгоритм діагностики. Бруцельоз. 1. Визначення поняття ―синдром тривалої лихоманки нез´ясованого генезу‖. 2. Характеристика джерела, шляхів передачі при бруцельозі. 3. Фактори патогенності бруцел. 4. Стадії патогенезу бруцельозу. 5. Клінічна класифікація бруцельозу. 6. Клінічна характеристика гострого, хронічного, резидуального бруцельозу. 7. Методи специфічної діагностики бруцельозу, їх інтерпретація. 8. Етіотропна та патогенетична терапія бруцельозу. 9. Профілактика бруцельозу.	2
20	Сепсис. 1. Патофізіологічне визначення поняття «сепсис». 2. Етіологічна структура сепсису. 3. Шляхи передачі і вхідні ворота при сепсисі. 4. Характеристика чинників патогенності при грам - позитивному і грам-негативному сепсисі. 5. Стадії патогенезу сепсису. 6. Клінічна класифікація сепсису. 7. Характеристика основних клінічних синдромів сепсису, які визначають поліорганні ураження.	2

	8. Клініко-лабораторні ознаки, що характеризують поняття «сепсис». 9. План обстеження хворого на сепсис. 10. Принципи лікування хворого на сепсис. 11. Профілактика сепсису.	
21	Кліщовий енцефаліт, хвороба Лайма, геморагічна гарячка Крим-Конго. Лейшманіози. 1.Що таке „трансмісивна інфекція‖? 2.До якої групи інфекційних хвороб за джерелом інфекції належать хвороба Лайма, кліщовий енцефаліт? 3.Джерело інфекції при хворобі Лайма і кліщовому енцефаліті. 4.Шляхи передачі хвороби Лайма, кліщового енцефаліту. 5.Фактори патогенності Borelia burgdoferi. 6.Переносники хвороби Лайма, кліщового енцефаліту. 7.Стадії патогенезу бореліозу. 8.Основні симптоми в початковий період хвороби Лайма. 9.Місцеві зміни при кліщовому енцефаліті. 10.Якій стадії патогенезу відповідає початковий період хвороби Лайма? 11.Характеристика, термін виникнення місцевих змін при хворобі Лайма. 12.Патогенез гарячки при хворобі Лайма. 13.Клінічні прояви порушень з боку нервової системи при кліщовому енцефаліті. 14.Опорні симптоми системного кліщового енцефаліту у період розпалу хвороби. 15.Зміни з боку серцево-судинної системи при кліщовому енцефаліті. 16.Ускладнення бореліозу. 17.Гемограма при хворобі Лайма, кліщовому енцефаліт. 18.Методи специфічної діагностики хвороби Лайма, кліщового енцефаліту. 19.Зміни у спинномозковій рідині при кліщовому енцефаліті. 20..Етіотропна терапія хвороби Лайма. Препарати, їх дози, шляхи введення. 21.Профілактика хвороби Лайма, кліщового енцефаліту. 22.Екстрена профілактика кліщового енцефаліту. 23.Особливості терапії при кліщовому енцефаліті. Препарати, дози, шляхи введення. 24.Правила виписки із стаціонару хворого на кліщовий бореліоз. 25.Екстрена профілактика хвороби Лайма. 26.Патогенез менінгеального синдрому при кліщовому енцефаліті. 27.Невідкладна допомога у випадку набряку та набухання головного мозку. 28.Тактика лікаря при підозрі на кліщовий енцефаліт. 29. Шляхи передачі лейшманіозів (шкірного, вісцерального та Нового Світу). 30. Стадії патогенезу вісцерального і шкірного лейшманіозів. 31. Морфологічні зміни при шкірному лейшманіозі. 32. Стадії клінічного перебігу вісцерального лейшманіозу. 33.Основні симптоми шкірного і вісцерального лейшманіозів у початковий період хвороби. 34.Основні симптоми шкірного та вісцерального лейшманіозів у розпал захворювання. 35. Характеристика, терміни виникнення виразки при шкірних формах лейшманіозів. 36. Особливості перебігу шкірних лейшманіозів Старого та Нового Світу. 37. Специфічні ускладнення вісцерального лейшманіозу. 38. Гемограма хворого з вісцеральним лейшманіозом. 39. План обстеження хворих з вісцеральним і шкірним лейшманіозами. 40. Методи специфічної діагностики лейшманіозів. Інтерпретація результатів залежно від термінів хвороби і матеріалів обстеження. 41. Етіотропна терапія шкірного та вісцерального лейшманіозів: дози, шляхи ведення, тривалість лікування. 42.Принципи патогенетичної терапії вісцерального лейшманіозу. 43. Лікування ускладнень шкірного та вісцерального лейшманіозів. 44. Правила виписки реконвалесцентів із стаціонару.	2
	Змістовий модуль 5. ***Інфекційні хвороби з рановим тамножинними механізмами передавання***	
22	Інфекційні хвороби з переважним ураженням нирок: лептоспіроз, геморагійна гарячка з нирковим синдромом. Токсоплазмоз. 1. Основні фактории патогенності лептоспір. 2. Джерело інфекції при лептоспірозі. 3. Коли і чому при лептоспірозі з`являється жовтяниця?	2

	4. Які клінічні синдроми розвиваються при тяжкому лептоспірозі? 5. Охарактеризувати симптоми ураження нирок при лептоспірозі. 6. У які строки може спостерігатись рецидив хвороби при лептоспірозі? 7. Охарактеризувати тромбогеморагічний синдром при лептоспірозі. 8. Назвати специфічні методи діагностики лептоспірозу. 9. Які антибактеріальні препарати застосовують для лікування лептоспірозу? 10. Назвати ускладнення лептоспірозу. 11. Джерело інфекції та механізм зараження при ГГНС. 12. Класифікація ГГНС . 13.Основні ланки патогенезу ГГНС. 14.Основні клінічні синдроми ГГНС. 15.Характер температурної кривої при ГГНС. 16.Ускладнення ГГНС. 17.Критерії діагнозу ГГНС. 18.Характеристика груп препаратів для лікування хворих на ГГНС. 19. Правила виписки реконвалесцентів ГГНС. 20. Токсоплазмоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування та профілактики.	
23	Інфекційні хвороби з переважним ураженням нервової системи: сказ, правець. 1. Дикі і домашні тварини, які є резервуаром вірусу сказу. 2. Морфологічні і функціональні зміни ЦНС при сказі. 3. Клініка сказу у тварин (собак). 4. Симптоматика захворювання людини сказом, основні форми сказу: паралітична, бульбарна, менінгоенцефалітна, мозочкова. 5. Диференціальний діагноз сказу з правцем, ботулізмом, летаргічним енцефалітом, поліомієлітом, інфекційним поліневритом, білою гарячкою, отруєнням атропіном і стрихніном. 6. Матеріали дослідження для посмертного діагнозу сказу; методи флуоресціюючих антитіл, гістологічний, реакція нейтралізації вірусу, біопроба. 7. Обслуговування хворого на сказ в стаціонарі, роль седативних засобів, парентеральне харчування. 8. Принцип дії пастерівських антирабічних щеплень. 9. Імунізація покусаних осіб – пасивна (імуноглобулін) і активна (вакцина). 10. Організація антирабічної служби в лікувально-профілактичних закладах. 11. Поствакцинальні ускладнення: менінгоенцефаліти, мієліти, поліневрити, алергійні і гіперергічні реакції. 12. Заходи профілактики сказу серед тварин, роль санітарної пропаганди. 13. Характеристика збудника правця. 14. Особливості розповсюдження правцевої палички в природі, шляхи попадання в організм. 15. Сприйнятливість (вікова) до правця. 16. Травми, що сприяють виникненню правця. 17. Токсичний, бактеріальний фактори патогенезу правця. 18. Правцевий токсин і анатоксин. 19. Шляхи проникнення правцевого токсину в ЦНС, його дія на нейрони та синапси. 20. Класифікація клінічних форм праця: генералізований, місцевий, блискавичний, гострий, підгострий, хронічний, рецидивний, "бульбарний" правець. 21. Критерії клінічної діагностики правця. 22. Значення симптомів в ділянці рани і "жувального рефлексу" для ранньої діагностики правця. 23. Вираз обличчя і положення тіла при правці. 24. Рефлекторні судоми при правці. 25. Клініка ускладнень правця. 26. Клініка правця у новонароджених 27. Прогноз правця залежно від віку хворого, тривалості інкубаційного періоду, локалізації рани. 28. Диференціальна діагностика правця з епілепсією, еклампсією, істерією, тетанією, отруєнням стрихніном, істеричними судомами, переломом основи черепа, гострими	2

	енцефалітами, менінгітами, сказом, паратонзилітом, крововиливами в мозок, перитонітом. 29. Специфічна діагностика правця. 30. Принципи лікування правця. 31. Лікувальні дози протиправцевої сироватки і анатоксину, протиправцевого людського імуноглобуліну. 32. Заходи боротьби з судомами. 33. Невідкладна допомога хворим на правець. 34. Специфічна та неспецифічна профілактика правця. 35. Схема активної імунізації проти правця. 36. Показання до пасивної імунізації проти правця та техніка її здійснення. 37. Профілактика правця у новонароджених.	
24	Інфекційні захворювання, що регулюються Міжнародними медико-санітарними правилами (чума, жовта гарячка, гарячки Марбург, Ебола, Ласса). 1. Етіологія чуми, жовтої лихоманки, геморагічних гарячок Ласса, Марбург, Ебола 2. Джерело інфекції при чумі, жовтої лихоманки, геморагічних лихоманках Ласса, Марбург, Ебола. 3. Шляхи передачі чуми, жовтої лихоманки, геморагічних лихоманок Ласса, Марбург, Ебола. 4. Фактори патогенності збудників чуми, жовтої лихоманки, геморагічних лихоманок Ласса, Марбург, Ебола 5. Антигенна будова збудника чуми. 6. Переносники чуми. 7. Стадії патогенезу чуми. 8. Місцеві зміни при бубонній формі чуми. 9. Клінічні форми чуми та їх особливості. 10. Особливості патогенезу чуми залежно від місця проникнення збудника. 11. Клінічні прояви ураження органів дихання при легеневій формі чуми. 12. Клінічні прояви шкірної форми чуми. 13. Ускладнення геморагічних лихоманок Ласса, Марбург, Ебола 14. Причини смерті при чумі. 15. Гемограма при чумі. 16. Методи специфічної діагностики. 17. Етіотропна терапія чуми. Препарати, їх дози, шляху введення. 18. Патогенетична терапія чуми. Препарати, шляхи введення. 19. Специфічна профілактика чуми. 20. Клініко-епідеміологічні особливості чуми, жовтої лихоманки, геморагічних лихоманок Ласса, Марбург, Ебола 21. Екстрена профілактика чуми. 22. Правила виписки із стаціонару хворого на чуму. 23. Організаційна тактика лікаря при підозрі на чуму. 24. Поняття про інфекційні хвороби, що регулюються міжнародними санітарними правилами.	2
25	Сибірка. Туляремія. Поняття про біологічну небезпеку та рівні біобезпеки. Інфекційні хвороби з переважним контактним механізмом передачі: бешиха 1. До якої групи інфекційних хвороб належать сибірка, туляремія? 2. Джерело інфекції при сибірці, туляремії. 3. Шляхи передачі сибірки, туляремії. 4. Фактори патогенності збудників сибірки, туляремії. 5. Особливості патогенезу сибірки в залежності від місця проникнення збудника. 6. Особливості патогенезу туляремії в залежності від місця проникнення збудника. 7. Місцеві зміни при шкірній формі сибірки. 8. Патогенез гарячки при туляремії. 9. Клінічні прояви порушень з боку нервової системи при туляремії. 10. Клінічні прояви порушень з боку нервової системи при сибірці. 11. Зміни з боку серцево-судинної системи при сибірці. 12. Ускладнення сибірки. 13. Етіотропна терапія сибірки. Препарати та дози. 14. Клініко-епідеміологічні особливості туляремії, диференційна діагностика	2

	туляремії. 15. Екстрена профілактика сибірки. 16. Організаційна тактика лікаря при підозрі на сибірку. 17. Шляхи проникнення збудників у шкіру. 18. Патогенез запального процесу в дермі при бешисі. 19. Класифікація клінічних форм бешихи. 20. Інкубаційний період та початкові прояви бешихи. 21. Характерна симптоматика еритематозної форми бешихи. 22.. Характерна симптоматика геморагічної форми бешихи. 23. Характерна симптоматика еритематозно-бульозної форми бешихи. 24. Характерна симптоматика бульозно-геморагічної форми бешихи. 25. Ускладнення бешихи. 26. Патогенез формування рецидивної форми бешихи. 27. Патогенез формування лімфостазу-слоновості при рецидивній бешисі. 28. Диференційні ознаки бешихи і флегмони. 29. Гемограма у хворих на бешиху. 30. Етіотропна терапія бешихи: ліки, дози, тривалість курсу. 31. Профілактика рецидивів. Диспансерне спостереження за реконвалесцентами і хворих з рецидивною бешихою	
	Змістовий модуль 6. *Клінічна епідеміологія та вакцинопрофілактика*	2
26	Імунопрофілактика інфекційних хвороб. Календар профілактичних щеплень. Правові аспекти вакцинопрофілактики. 1. Визначення вакцинопрофілактики. Механізми формування поствакцинального імунітету. 2. Характеристика вакцинних препаратів, їх класифікація. 3. Календар профілактичних щеплень.Планові щеплення за віком. 4. Вакцинація проти туберкульозу. 5. Вакцинація проти гепатиту В. 6. Вакцинація проти поліомієліту. 7. Вакцинація проти дифтерії. 8. Вакцинація проти кору. 9. Вакцинація проти кашлюку. 10. Вакцинація проти краснухи. 11. Вакцинація проти епідемічного паротиту. 12. Вакцинація проти гемофільної інфекції.	2
27	Організація та проведення щеплень. Постекспозиційна імунопрофілактика 1. Механізми формування поствакцинального імунітету. 2. Характеристика вакцинних препаратів, їх класифікація. 3. Робота з нормативними документами, що регламентують проведення імунопрофілактики. 4. Щеплення ВІЛ-інфікованих; щеплення за станом здоров'я (грип, пневмококова інфекція, Hib-інфекція, менінгококова інфекція, гепатит В, гепатит А); рекомендації щодо вакцинації пацієнтів після алло/ауто-ТСГК (трансплантація стовбурових гемопоетичних клітин). 5. Рекомендовані щеплення. 6. Щеплення, які проводяться на ендемічних і ензоотичних територіях та за епідемічними показаннями. 7. Екстрена імунізація проти сказу та правцю.	2
28	Дезінфекція та стерилізація. 1. Дезінфекція: види і методи. 2. Основні дезінфекційні засоби, дозволені до застосування в медичних закладах стоматологічного профілю. 3. Передстерилізаційна обробка: види і методи. Вимоги щодо зберігання стерильного матеріалу. 4. Основи стерилізації: види та методи стерилізації. Режими роботи стерилізаторів. 5. Контроль якості передстерилізаційної обробки. Методика постановки проб на залишки мийних засобів та приховану кров. 6 Контроль якості стерилізації 7. Постановка азопірамової і фенолфталеїнової проб 8. Визначення індикації забруднення медичного інструментарію.	2
29	Захист історії хвороби	2
30	Підсумковий модульний контроль	2

	Разом по модулю 1	**60**
	Модуль 2 «**Синдромальна та диференційна діагностика інфекційних хвороб**»	
1	Права та обов'язки лікаря загальної практики при виявленні, обстеженні, лікуванні, госпіталізації інфекційних хворих. Принципи діагностики і лікування інфекційних хворих. 1. Форми звітної документації при виявленні інфекційних хворих. 2. Клінічні та епідеміологічні показання до госпіталізації інфекційних хворих. 3. Правила ведення медичної документації в інфекційному відділенні. 4. Основні принципи обстеження хворих з інфекційною патологію. 5. Основні шляхи та фактори передачі інфекційних хвороб. 6. Додаткові методи обстеження в інсектології. 7. Техніку проведення ендоскопічних методів діагностики (дуоденальне та шлункове зондування, гастродуоденоскопія, ректороманоскопія, колоноскопія), люмбальної та плевральної пункцій. 8. Загальні принципи раціональної хіміотерапії. 9. Особливості застосування противірусних засобів. 10. Принципи патогенетичного та симптоматичного лікування в інсектології. 11. Ускладнення, що виникають при лікуванні інфекційних хворих.	**4**
2	Принципи профілактики інфекційних захворювань. Сучасні підходи до вакцинопрофілактики. Календар щеплень. 1. Визначення вакцинопрофілактикию. 2. Організацію та проведення профілактичних щеплень в Україні. 3. Види імунітетів. 4. Механізми формування поствакцинального імунітету. 5. Характеристика вакцинних препаратів, їх класифікація. 6. Календар профілактичних щеплень, планові щеплення за віком. 7. Препарати для планової профілактики інфекційних захворювань. 8. Засоби застосування і методи введення імунних препаратів. 9. Правила транспортування, збереження і використання вакцин. 10. Імунологічну ефективність вакцинації. 11. Перелік медичних протипоказань до проведення профілактичних щеплень. 12. Післявакцинальні реакції та ускладнення.	**4**
3	ВІЛ-інфекція: етіологія, епідеміологія, патогенез, діагностика та лікування. Біоетичні, правові аспекти ВІЛ-інфекції/СНІДу. 1. Особливості збудника, роль зворотної транскриптази в реплікації вірусу. 2. Механізми, шляхи та фактори передачі збудника. 3. Групи ризику. 4. Стадії розвитку ВІЛ-інфекції/СНІДу. 5. Клініко-епідеміологічна діагностика ВІЛ-інфекції. 6. Специфічна діагностика ВІЛ. 7. Принципи лікування ВІЛ-інфекції та опортуністичних інфекцій. 8. Законодавча база при наданні медичної допомоги хворим на ВІЛ/СНІД. 9. Порядок добровільного обстеження на ВІЛ та правила заповнення інформованої згоди.	**4**
4	Класифікація та клінічні прояви ВІЛ-інфекції. Запобігання професійним зараженням медичних працівників. 1. Клінічна класифікація ВІЛ-інфекції. 2. Стадійність розвитку ВІЛ-інфекції та критерії визначення стадій. 3. Лабораторна діагностика ВІЛ-інфекції. 4. Визначення поняття СНІД-асоційовані опортуністичні інфекції. 5. Групи збудників інфекцій, які найчастіше зустрічаються при захворюванні на СНІД. 6. Знати особливості клінічного перебігу СНІД-асоційованих інфекцій та інвазій. 7. Знати основні клінічні прояви ураження порожнини рота і слизових оболонок при ВІЛ-інфекції/СНІДі. 8. Склад укомплектованої аптечки термінової допомоги. 9. Основні вимоги щодо дотримання правил техніки безпеки та охорони праці під час роботи з біологічним матеріалом. 10. Профілактичні заходи щодо ВІЛ-інфекції/СНІДу.	**4**

5	Диференціальна діагностика та лікування гострого діарейного синдрому. Сальмонельоз, харчові токсикоінфекції, ботулізм, ешерехіози, кампілобактеріоз, холера, ієрсиніози, вірусні діареї. Диференціальна діагностика інфекційних і неінфекційних діарей. Рання діагностика. Лікувально-профілактичні засоби на догоспітальному етапі та при лікуванні хворих в поліклініці і вдома. 1. Класифікацію та причини розвитку діарей. 2. Синдромальна діагностика і патогенетичні види діарей. 3. Диференціальна діагностика інфекційних і неінфекційних діарей. 4. Загальні підходи до обстеження хворих із синдромом діареї. 5. Ранні клініко-епідеміологічні та лабораторні критерії інфекційних діарей. 6. Клініко-епідеміологічні особливості харчових токсикоінфекцій, сальмонельозу, шигельозу, ешерехіозів, кампілобактеріозу, холери, ієрсиніозів, вірусних діарей. 7. Специфічна лабораторна діагностика кишкових інфекцій. 8. Принципи лікування хворих з інфекційними діареями. 9. Тактику лікаря щодо хворого на догоспітальному етапі: необхідність та місце госпіталізації, можливість, тривалість та об'єм обстеження і лікування в амбулаторних умовах 10. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із діарейним синдромом.	**4**
6	Диференціальна діагностика інфекційних хвороб із синдромом жовтяниці, диференціальна діагностика інфекційних та неінфекційних жовтяниць. Вірусні гепатити, їх рання діагностика. Діагностика та підходи до лікування хронічних вірусних гепатитів. Гостра печінкова енцефалопатія, діагностика, невідкладна допомога. 1. Класифікацію та причини розвитку жовтяниць. 2. Загальна характеристика надпечінкових, печінкових та холестатичних жовтяниць. 3. Загальні підходи до обстеження хворих із жовтяницею. 4. Ранні клініко-епідеміологічні та лабораторні критерії вірусних гепатитів. 5. Клініко-епідеміологічні особливості вірусних гепатитів A, B, C, D, E. 6. Специфічна лабораторна діагностика вірусних гепатитів. 7. Принципи лікування гострих та хронічних вірусних гепатитів. 8. Сучасні противірусні препарати для лікування парентеральних вірусних гепатитів. 9. Клініко-лабораторні критерії гострої печінкової енцефалопатії. 10. Основні підходи до ведення хворих з гострою печінковою недостатністю. 11. Профілактика вірусних гепатитів.	**4**
7	Диференціальна діагностика інфекційних хвороб з ураженням дихальних шляхів. Грип та інші ГРВІ, герпетична інфекція, ентеровірусні хвороби, менінгококова інфекція, хламідіози, мікоплазмози. Рання діагностика, лікування, ускладнення. Диференціальна діагностика ангін. Дифтерія. 1. Загальна характеристика захворювань, що перебігають з ураженням дихальних шляхів. 2. Синдромальна діагностика та патогенетичні механізми ураження дихальних шляхів. 3. Загальні підходи до обстеження хворих із гострим респіраторним синдромом. 4. Ранні клініко-епідеміологічні та лабораторні критерії вірусних захворювань дихальних шляхів. 5. Ранні клініко-епідеміологічні та лабораторні критерії бактеріальних захворювань дихальних шляхів. 6. Диференційна діагностика ангін (катаральна, фолікулярна, лакунарна, Симановського-Венсана) та дифтерії. 7. Специфічна лабораторна діагностика інфекційних захворювань з ураженням дихальних шляхів. 8. Принципи лікування інфекційних захворювань ураженням дихальних шляхів. 9. Тактику лікаря щодо хворого на догоспітальному етапі: необхідність та місце госпіталізації, можливість, тривалість та об'єм обстеження і лікування в амбулаторних умовах	**4**
8	Диференціальна діагностика захворювань, перебіг яких характеризується менінгеальним синдромом в клініці інфекційних хвороб. 1. Характеристика менінгіального синдрому.	**4**

	2. Причини розвитку менінгеального синдрому. 3. Типи менінгітів залежно від етіологічного фактору. 4. Діагностика та диференційна діагностика гнійних та серозних менінгоенцефалітів. 5. Діагностика бактеріальних (гнійних) менінгоенцефалітів: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, профілактика. 6. Діагностика серозних менінгоенцефалітів (викликаних ентеровірусами, вірусами простого герпесу, вірусом Епштейн-Барр, вірусу зостеру, цитомегаловіросом, арбовірусами та ін.): етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, профілактика. 7. Невідкладна допомога на догоспітальному етапі пацієнтам з менінгіальним синдромом. 8. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих з менінгіальним синдромом із інфекційного стаціонару.	
9	Шокові стани. Діагностика і терапія інфекційно-токсичного і гіповолемічного шоків в клініці інфекційних хвороб. Діагностика і лікування набряку мозку, легень, гострої ниркової недостатності, гострої енцефалопатії, гострої дихальної недостатності. 1. Інфекційно-токсичний шок в клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога. 2. Гіповолемічний шок в клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога. 3. Набряку мозку та легень в клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога. 4. Гостра ниркова недостатність клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога. 5. Гостра енцефалопатія в клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога. 6. Гостра дихальна недостатність в клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога. 7. Принципи лікування, невідкладна допомога хворим із шоковими станами на догоспітальному етапі. 8. Протоколи надання невідкладної допомоги при розвитку ускладнень інфекційних захворювань.	**4**
10	Підсумковий модульний контроль	
	Разом по модулю 2	**40**
	Всього по дисципліні	**100**

Самостійна робота

№	Тема	Год
	5 курс	
1.	Підготовка до практичних занять	10
2.	Написання історії хвороби	10
3.	Підготовка до підсумкового модульного контролю	5
	6 курс	
1.	Підготовка до практичних занять	20
2.	Грип-асоційовані пневмонії	5
3	Особливо небезпечні (конвенційні) інфекції	5
4	Сепсис	5
5.	Сказ	5
6.	Сучасні підходи до антиретровірусної терапії ВІЛ-інфекції	5
7.	Підготовка до підсумкового модульного контролю	5
	Разом	**75**

Індивідуальні завдання

1. Виконання науково-дослідницької роботи з оформленням звіту згідно плану наукової роботи кафедри.
2. Участь в експериментальних дослідженнях з підготовкою демонстраційних матеріалів (за запропонованими темами).
3. Створення ілюстраційних матеріалів (таблиць, графіків, малюнків, слайдів, стендів, тощо).
4. Проведення бібліографічного пошуку спеціальної літератури.
5. Заповнення карти епідеміологічного обстеження осередку інфекційного захворювання.

Перелік теоретичних питань для підготовки студентів до підсумкового модульного контролю

Модуль 1. «Актуальні інфекційні хвороби та клінічна епідеміологія»

1. Поняття „інфекція”, „інфекційний процес”, „інфекційна хвороба”. Особливості інфекційних хвороб.
2. Класифікація інфекційних хвороб.
3. Принципи діагностики інфекційних хвороб.
4. Методи специфічної діагностики інфекційних хвороб.
5. Принципи профілактики інфекційних хвороб.
6. Принципи лікування інфекційних хвороб.
7. Загальна характеристика інфекційних хвороб із фекально-оральним механізмом передавання.
8. Черевний тиф, паратифи А і В: етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
9. Холера: етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
10. Сальмонельоз: етіологія, епідеміологія, класифікація, патогенез, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
11. Харчові токсикоінфекції: етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Показання до госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
12. Шигельоз: етіологія, епідеміологія, класифікація, патогенез, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
13. Ботулізм: етіологія, епідеміологія, класифікація, патогенез, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, прогноз, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із стаціонару.
14. Загальна характеристика інфекційних хвороб дихальних шляхів.
15. Грип. COVID-19: етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Показання до госпіталізації.
16. Класифікація герпес-вірусів людини. Загальна характеристка герпесвірусних хвороб.

17. Герпетична інфекція: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Показання до госпіталізації.
18. Вітряна віспа. Оперізувальний герпес. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Показання до госпіталізації, правила виписки хворих із стаціонару.
19. Інфекційний мононуклеоз: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Показання до госпіталізації.
20. Особливості перебігу герпесвірусних інфекцій у хворих на ВІЛ/СНІД.
21. Кір: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клініка, особливості перебігу у дорослих, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Показання до госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
22. Краснуха: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клініка, особливості перебігу у дорослих, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Показання до госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
23. Вірусна паротитна хвороба: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клініка, особливості перебігу у дорослих, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Показання до госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
24. Дифтерія: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки із інфекційного стаціонару.
25. Менінгококова інфекція: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, принципи лікування різних клінічних форм, невідкладна допомога на догоспітальному етапі, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
26. Загальна характеристика кров’яних інфекційних хвороб.
27. ВГА: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, принципи лікування, профілактика. Показання до госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
28. ВГЕ: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, принципи лікування, профілактика. Показання до госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
29. ВГВ: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, принципи лікування, профілактика, прогноз. Показання до госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
30. ВГС: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, принципи лікування, профілактика, прогноз. Показання до госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
31. ВГД: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, принципи лікування, профілактика, прогноз. Показання до госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
32. Хронічні вірусні гепатити: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, принципи лікування, прогноз.

33. ВІЛ-інфекція: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, принципи лікування, профілактика, прогноз. Порядок госпіталізації, обстеження, диспансеризації.
34. СНІД-асоційовані протозойні інвазії: криптоспоридіоз, ізоспороз, церебральний токсоплазмоз. Клінічна і лабораторна діагностика. Принципи лікування і профілактики. Показання до госпіталізації.
35. СНІД-асоційовані мікози: кандидоз, пневмоцистна пневмонія, криптококоз. Клінічна і лабораторна діагностика. Принципи лікування і профілактики. Показання до госпіталізації.
36. Сказ: етіологія, епідеміологія, класифікація, патогенез, клінічний перебіг, діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, прогноз, принципи лікування та профілактики. Порядок госпіталізації.
37. Правець: етіологія, епідеміологія, класифікація, патогенез, клінічний перебіг, діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, прогноз, принципи лікування та профілактики. Порядок госпіталізації.
38. Бешиха: етіологія, епідеміологія, класифікація, патогенез, клінічний перебіг, діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, прогноз, принципи лікування та профілактики. Показання до госпіталізації.
39. Чума: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, прогноз, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару. Профілактичні заходи в осередку.
40. Сибірка: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, прогноз, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару. Профілактичні заходи в осередку.
41. Туляремія: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, прогноз, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару. Профілактичні заходи в осередку.
42. Гарячки Марбург, Ебола, Ласса: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, ускладнення, прогноз, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
43. Визначення дезінфекції, її види і методи. Контроль якості дезінфекції.
44. Стерилізація та її етапи, контроль якості.
45. Календар профілактичних щеплень України. Правові аспекти вакцинопрофілактики.
46. Інфекційний контроль в ЛПЗ.

Модуль 2. «Синдромальна та диференційна діагностика інфекційних хвороб»

1. Права та обов'язки лікаря загальної практики при виявленні, обстеженні, лікуванні, госпіталізації інфекційних хворих.
2. Принципи діагностики і лікування інфекційних хворих.
3. Принципи профілактики інфекційних захворювань.
4. Сучасні підходи до вакцинопрофілактики. Календар щеплень.
5. ВІЛ-інфекція: етіологія та патогенез. Епідеміологічні аспекти ВІЛ-інфекції: механізми, шляхи та фактори передачі збудника, групи ризику.
6. Класифікація та клінічні прояви ВІЛ-інфекції, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, принципи лікування, профілактика, прогноз. Порядок госпіталізації, обстеження, диспансеризації.
7. СНІД-асоційовані інфекції: бактеріальні, вірусні та паразитарні. Клінічна і лабораторна діагностика. Принципи лікування і профілактики. Показання до госпіталізації.

8. Біоетичні, правові аспекти ВІЛ-інфекції/СНІДу. Законодавча база при наданні медичної допомоги хворим на ВІЛ/СНІД. Порядок добровільного обстеження на ВІЛ та правила заповнення інформованої згоди.
9. Запобігання професійним зараженням ВІЛ-інфекції медичних працівників.
10. Диференціальна діагностика інфекційних і неінфекційних діарей. Рання діагностика інфекційних діарей.
11. Сальмонельоз, харчові токсикоінфекції, ботулізм, ешерехіози, кампілобактеріоз, холера, ієрсиніози, вірусні діареї: етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
12. Лікувально-профілактичні засоби на догоспітальному етапі та при лікуванні хворих з інфекційними діареями в поліклініці і вдома.
13. Диференціальна діагностика інфекційних хвороб, перебіг яких характеризується синдромом жовтяниці, диференціальна діагностика інфекційних та неінфекційних жовтяниць.
14. Класифікацію та причини розвитку жовтяниць. Загальна характеристика надпечінкових, печінкових та холестатичних жовтяниць.
15. Загальні підходи до обстеження хворих із жовтяницею. Ранні клініко-епідеміологічні та лабораторні критерії вірусних гепатитів.
16. Клініко-епідеміологічні особливості вірусних гепатитів A, B, C, D. C. Специфічна лабораторна діагностика вірусних гепатитів.
17. Принципи лікування гострих та хронічних вірусних гепатитів. Сучасні противірусні препарати для лікування парентеральних вірусних гепатитів.
18. Гостра печінкова енцефалопатія, діагностика, невідкладна допомога.
19. Профілактика вірусних гепатитів.
20. Диференціальна діагностика інфекційних хвороб з ураженням дихальних шляхів.
21. Клініко-епідеміологічні та лабораторні критерії вірусних захворювань з ураженням дихальних шляхів: грип, ГРВІ, COVID-19, герпетична інфекція, ентеровірусні хвороби. Диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика.
22. Клініко-епідеміологічні та лабораторні критерії бактеріальних та грибкових захворювань з ураженням дихальних шляхів: менінгококова інфекція, хламідіози, мікоплазмози. Диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика.
23. Тактика лікаря щодо хворого з інфекціями дихальних шляхів на догоспітальному етапі: необхідність та місце госпіталізації, можливість, тривалість та об'єм обстеження і лікування в амбулаторних умовах.
24. Диференціальна діагностика ангін. Дифтерія: етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, лікування, профілактика.
25. Диференціальна діагностика захворювань, перебіг яких характеризується менінгеальним синдромом в клініці інфекційних хвороб. Характеристика менінгіального синдрому. Діагностика бактеріальних (гнійних) менінгоенцефалітів: етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, невідкладна допомога на догоспітальному етапі, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
26. Діагностика серозних менінгоенцефалітів (викликаних ентеровірусами, вірусами простого герпесу, вірусом Епштейн-Барр, вірусу зостеру, цитомегаловіросом, арбовірусами та ін.): етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, лабораторна діагностика, диференціальний діагноз, ускладнення, невідкладна допомога на догоспітальному етапі, профілактика. Порядок госпіталізації, правила виписки хворих із інфекційного стаціонару.
27. Інфекційно-токсичний шок в клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога.

28. Гіповолемічний шок в клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога.
29. Набряку мозку та легень в клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога.
30. Гостра ниркова недостатність клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога.
31. Гостра енцефалопатія в клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога.
32. Гостра дихальна недостатність в клініці інфекційних захвоювань: причини, механізм розвитку, діагностики, лікувальна тактика, невідкладна допомога.
33. Принципи лікування, невідкладна допомога хворим із шоковими станами на догоспітальному етапі.
34. Протоколи надання невідкладної допомоги при розвитку ускладнень інфекційних захворювань.

Перелік практичних навичок до підсумкового модульного контролю

Модуль 1. «Актуальні інфекційні хвороби та клінічна епідеміологія»

1. Вміти обгрунтувати попередній клінічний діагноз найбільш поширених інфекційних хвороб із повітряно-крапельним та фекально-оральним механізмами передавання.
2. Вміти розпізнавати ускладнення та невідкладні стани у хворих на найбільш поширені інфекційні хвороби з повітряно-крапельним та фекально-оральним механізмами передавання.
3. Вміти призначати план обстеження хворим на найбільш поширені інфекційні хвороби з повітряно-крапельним та фекально-оральним механізмами передавання.
4. Здійснювати клінічну і лабораторну диференціальну діагностику інфекційних хвороб із повітряно-крапельним та фекально-оральним механізмами передавання.
5. Призначати раціональне лікування хворим на інфекційні хвороби з повітряно-крапельним та фекально-оральним механізмами передавання на різних етапах медичної допомоги.
6. Вміти надавати невідкладну допомогу хворим на інфекційні хвороби з повітряно-крапельним та фекально-оральним механізмами передавання.
7. Планувати основні профілактичні заходи щодо інфекційних хвороб із повітряно-крапельним та фекально-оральним механізмами передавання.
8. Вміти обгрунтувати попередній клінічний діагноз гострих вірусних гепатитів, кров'яних інфекцій, інфекційних хвороб із рановим та множинними механізмами передавання.
9. Вміти розпізнавати ускладнення та невідкладні стани у хворих на гострі вірусні гепатити, кров'яні інфекції, інфекційні хвороби із рановим та множинними механізмами передавання.
10. Вміти призначати план обстеження хворим на гострі вірусні гепатити, кров'яні інфекції, інфекційні хвороби із рановим та множинними механізмами передавання.
11. Здійснювати клінічну і лабораторну диференціальну діагностику гострих і хронічних вірусних гепатитів, кров'яних інфекцій, інфекційних хвороб із рановим та множинними механізмами передавання.
12. Призначати раціональне лікування хворим на гострі вірусні гепатити, кров'яні інфекції, інфекційні хвороби із рановим та множинними механізмами передавання.
13. Вміти надавати невідкладну допомогу хворим на гострі вірусні гепатити, кров'яні інфекції, інфекційні хвороби із рановим та множинними механізмами передавання.
14. Планувати основні профілактичні заходи щодо вірусних гепатитів, кров'яних інфекцій, інфекційних хвороб із рановим та множинними механізмами передавання.
15. Оцінка якості дезінфекції і стерилізації.
16. Проведення вакцинації

Модуль 2. «Синдромальна та диференційна діагностика інфекційних хвороб»

1. Інтерпретувати епідеміологічні й патогенетичні закономірності, особливості клінічного перебігу, діагностики та профілактики інфекційних хвороб.
2. Визначати показання до госпіталізації, правила обстеження та виписки хворих з інфекційного стаціонару.
3. Вміти оформити медичну документацію на інфекційного хворого.
4. Призначати раціональне лікування хворим на найбільш поширені інфекційні хвороби.
5. Планувати основні профілактичні заходи щодо інфекційних хвороб.
6. Засвоїти основні положення вакцинопрофілактики, розділи Календаря щеплень.
7. Визначати показання та протипоказання для профілактичних щеплень.
8. Вміти організувати проведення вакцинопрофілактики на лікарській дільниці, оформити медичну документацію при проведенні щеплень.
9. Визначати тактику проведення екстреної імунопрофілактики проти сказу і правця.
10. Інтерпретувати результати загально-клінічних, біохімічних, імунологічних, специфічних лабораторних та інструментальних методів обстеження у хворих на ВІЛ-інфекцію.
11. Інтерпретувати нормативні документи МОЗ України, які регламентують порядок добровільного тестування, госпіталізації, лікування, профілактичні заходи, правові аспекти щодо ВІЛ-інфекції.
12. Демонструвати навички клінічної і лабораторної діагностики ВІЛ-інфекції.
13. Проводити диференціальну діагностику ВІЛ-інфекції із найбільш поширеними інфекційними хворобами.
14. Призначати раціональне лікування хворим на ВІЛ-інфекцію/СНІД.
15. Планувати основні профілактичні заходи щодо ВІЛ-інфекції.
16. Прогнозувати наслідки ВІЛ-інфекції на здоров’я людини.
17. Демонструвати навички запобігання професійним зараженням ВІЛ/СНІДом медичних працівників
18. Демонструвати навички диференціальної діагностики інфекційних хвороб, що перебігають із жовтяницею, ангінами, ураженям дихальних шляхів, діарейним та менінгеальним синдромами.
19. Демонструвати навички диференціальної діагностики інфекційних хвороб з неінфекційними.
20. Визначати тактику госпіталізації та ізоляції хворих на інфекційні хвороби .
21. Демонструвати навички клінічної і лабораторної діагностики інфекційних захворювань.
22. Інтерпретувати результати специфічних методів обстеження при інфекційних захворюваннях.
23. Призначати раціональне лікування хворим на інфекційні хвороби на різних етапах медичної допомоги.
24. Діагностувати невідкладні стани при інфекційних захворюваннях, що перебігають з діарейним, менінгеальним синдромами, ангінами, ураженням дихальних шляхів, жовтяницями.
25. Визначати лікувальну тактику в разі ускладнень або невідкладних станів при інфекційних хворобах (гостра дихальна недостатність, гостра печінкова енцефалопатія, інфекційно-токсичний, гіповолемічний, анафілактичний шоки та ін.) на догоспітальному етапі.

Форма підсумкового контролю успішності навчання - Підсумковий модульний контроль

Система поточного та підсумкового контролю

Критерії оцінки поточної навчальної діяльності

Поточне оцінювання студентів з відповідних тем проводиться за традиційною 4-бальною системою («відмінно», «добре», «задовільно» і «незадовільно») на кожному практичному

занятті, згідно з критеріями, наведеними в Таблиці 1.

Таблиця 1.

Стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти в ПДМУ

За 4-бальною шкалою	Оцінка в ЕКТС	Критерії оцінювання
5 (відмінно)	A	Здобувач освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили, володіє не менш ніж 90% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
4 (добре)	B	Здобувач освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартизованих ситуаціях, самостійно виправляє помилки, кількість яких незначна, володіє не менш ніж 85% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	C	Здобувач освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом науково-педагогічного працівника, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок, володіє не менш ніж 75% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
3 (задовільно)	D	Здобувач освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень з допомогою науково-педагогічного працівника може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих, володіє не менш ніж 65% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	E	Здобувач освіти володіє навчальним матеріалом на рівні вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні. володіє не менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
2 (незадовільно)	FX	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину матеріалу, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	F	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.

По завершенню вивчення останньої теми модуля проводиться конвертація середнього балу за поточну успішність (А) за традиційною чотирибальною шкалою у бал за поточну успішність з модуля (А * 24) згідно Таблиці 2.

Таблиця 2

Уніфікована таблиця відповідності балів за поточну успішність, балам за ПМК, екзамен, та традиційній чотирьохбальній оцінки.

Середній бал за поточну успішність (А)	Бали за поточну успішність з модуля (А * 24)	Бали за ПМК з модуля (А*16)	Бали за модуль та/або екзамен (А*24 + А*16)	Категорія ЄКТС	За 4-бальною шкалою
2	48	32	80	**F FX**	**2 незадовільно**
2,1	50	34	84		
2,15	52	34	86		
2,2	53	35	88		
2,25	54	36	90		
2,3	55	37	92		
2,35	56	38	94		
2,4	58	38	96		
2,45	59	39	98		
2,5	60	40	100		
2,55	61	41	102		
2,6	62	42	104		
2,65	64	42	106		
2,7	65	43	108		
2,75	66	44	110		
2,8	67	45	112		
2,85	68	46	114		
2,9	70	46	116		
2,95	71	47	118		
3	72	50	122	**E**	**3 задовільно**
3,05	73	50	123		
3,1	74	50	124		
3,15	76	50	126		
3,2	77	51	128		
3,25	78	52	130	**D**	
3,3	79	53	132		
3,35	80	54	134		
3,4	82	54	136		
3,45	83	55	138		
3,5	84	56	140	**C**	**4 добре**
3,55	85	57	142		
3,6	86	58	144		
3,65	88	58	146		
3,7	89	59	148		
3,75	90	60	150		
3,8	91	61	152		
3,85	92	62	154		
3,9	94	62	156		

3,95	95	63	158		
4	96	64	160	**B**	
4,05	97	65	162		
4,1	98	66	164		
4,15	100	66	166		
4,2	101	67	168		
4,25	102	68	170		
4,3	103	69	172		
4,35	104	70	174		
4,4	106	70	176		
4,45	107	71	178		
4,5	108	72	180	**A**	**5 відмінно**
4,55	109	73	182		
4,6	110	74	184		
4,65	112	74	186		
4,7	113	75	188		
4,75	114	76	190		
4,8	115	77	192		
4,85	116	78	194		
4,9	118	78	196		
4,95	119	79	198		
5	120	80	200		

Підсумковий модульний контроль

Підсумковий модульний контроль здійснюється по завершенню вивчення кожного модуля на контрольному занятті. До підсумкового модульного контролю допускаються студенти, які виконали всі види навчальних завдань, передбачені навчальною програмою, і при вивченні модуля набрали за поточну навчальну діяльність кількість балів, не менше за мінімальну (72 бали).

Кількість балів, яку може набрати студент за результатами підсумкового модульного контролю: **максимальна - 80**, **мінімальна - 50.**

Контроль теоретичної та практичної підготовки студента під час підсумкового модульного контролю здійснюється за наступним регламентом:

1. Проведення **тестового контролю** (протягом 30 хвилин - виконання **30 тестових завдань** вибіркового типу з однією правильною відповіддю).
2. Розв'язування **п'яти ситуаційних задач з двома питаннями в кожній задачі** протягом 20 хвилин
3. **Відповідь на одне питання** з переліку питань для підготовки до підсумкового модульного контролю (на одного студента по 1 хвилині).

Критерії оцінювання.

Комплексна кількість балів, що студент набирає за результатами підсумкового модульного контролю, має такі складові:

1. За результатами тестового контролю студент одержує:

100% – 30 правильних відповідей – 50 балів

– 29 правильних відповідей – 50 балів

– 28 правильних відповідей – 48 балів
– 27 правильних відповідей – 46 балів
– 26 правильних відповідей – 44 бали
– 25 правильних відповідей – 42 бала
80% – 24 правильні відповіді– 40 балів
– 23 правильні відповіді – 38 балів
– 22 правильні відповіді – 36 балів
– 21 правильна відповідь – 34 бали
– 20 правильних відповідей – 32 бала
– 19 правильних відповідей – 30 балів
60% – 18 правильних відповідей – 30 балів

2. За **правильну відповідь на питання ситуаційної задачі** студент отримує 2 бала, тобто максимум за правильні відповіді на всі питання ситуаційних задач студент отримує **20 балів** (10 питань х 2 бала = 20 балів).

3. 10 балів - за **правильну відповідь на питання** із списку питань для підготовки до підсумкового модульного контролю.

Підсумковий модульний контроль вважається зарахованим, якщо студент набрав не менше 50 балів.

Здобувачі вищої освіти які під час вивчення модуля мали середній бал поточної успішності від 4,50 до 5,0 звільняються від складання ПМК і автоматично (за згодою) отримують підсумкову оцінку відповідно до формули **«Бали за модуль та/або екзамен = (А*24 + А*16)»** де А – середній бал за чотирибальною шкалою, округлений до сотих; при цьому присутність здобувача освіти на ПМК є обов'язковою.

Здобувач вищої освіти має право на два перескладання ПМК.

Оцінка з дисципліни виставляється на основі середньої кількості балів за два модулі, що передбачені програмою дисципліни.

Методи навчання

- **вербальні** (лекція, пояснення, розповідь, бесіда);
- **наочні** (дані лабораторно-інструментальних методів діагностики, історії хвороб, тематичні хворі);
- **практичні** (курація хворих, описання рентгенограм, інтерпретація даних лабораторно-інструментальних методів діагностики).
- робота в фокус-групах, «мозковий штурм»; активна дискусія;метод моделювання конкретних ситуацій, рольові ігри

Методи контролю

Усне опитування: фронтальне, індивідуальне, комбіноване, співбесіда.

Письмовий контроль: письмова перевірка здійснюється у формі перевірочної (контрольної) роботи, написання конспектів.

Тестовий контроль: використовується тести закритої форми, які передбачають вибір відповіді з певної кількості варіантів.

Програмований контроль здійснюватися за допомогою індивідуальних автоматизованих засобів.

Практична перевірка: проводиться перевірка практичних професійних умінь і навичок під час проведення практичних занять.

Методичне забезпечення

1. Робоча навчальна програма дисципліни;
2. Силабус з дисципліни;
3. Плани практичних занять та самостійної роботи студентів;
4. Методичні рекомендації для викладача;
5. Методичні вказівки для самостійної роботи студентів під час підготовки до практичного заняття та на занятті;
6. Тестові та контрольні завдання до практичних занять;
7. Питання та завдання до контролю засвоєння модуля, перелік практичних навичок;
8. Історії хвороби, результати обстеження, алгоритми обстеження
9. Мультимедійні презентації лекційного курсу кафедри.

Рекомендована література

Базова (наявна в бібліотеці ПДМУ)

1. Інфекційні хвороби (підручник) (за ред. О. А. Голубовської). — Київ: ВСВ «Медицина» (2 видання, доповнене и перероблене). — 2018. — 688 С. + 12 с. кольор. вкл.
2. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби.–Київ: Здоров'я", 2008 – Том 1; 2-е вид., перероб. і доп. – 884 с..
3. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби.–Київ: Здоров'я", 2002 – Том 2.– 696 с.
4. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров'я", 2003. – Том 3. –846 с.
5. Загальні принципи обстеження хворих, алгоритми практичних навичок та невідкладної допомоги при критичних станах у клініці інфекційних хвороб // Навчальний посібник для лікарів-інтернів та студентів ВМНЗ III-IV р. акредит.: (частина I)//Дубинська Г.М., Ізюмська О.М., Коваль Т.І. та ін. - Полтава, ТОВ «Фірма «Техсервіс». - 2016. - 157 с.
6. Епідеміологія: підручник для студ. вищих мед.навч. закладів/ М.А.Андрейчин, З.П.Василишин, Н.О.Виноград; за ред. І.П.Колесникової. – Вінниця: Нова книга, 2012. – 576 с

Допоміжна

1. Інфекційні хвороби: Підручник / Нікітін Є.В., Андрейчин М.А., Сервецький К.Л., Качор В.О., Головченко А.М., Усиченко Є.М// за ред.: Є.В. Нікітіна, М.А. Андрейчина. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2014.- 364 с.
2. Малый В.П. Сепсис в практике клинициста: монография. – Х.: Прапор 2008. – 581с.
3. Полімеразна ланцюгова реакція в лабораторній діагностиці інфекційних хвороб. Навчально-методичний посібник / за ред. І.В.Дзюблик, Н.Г.Горовенко– Київ, 2015.-219 с.
4. Кліщові інфекції: сучасні клініко-епідеміологічні, діагностичні та терапевтичні аспекти /О.К. Дуда, Г.В. Бацюра, В.О. Бойко, Л.Ф. Матюха, Л.П. Коцюбайло// Навчально-методичний посібник. – Київ, ТОВ «Майстер Книг». – 2019. – 117 с.

Основи епідеміології /Навчальний посібник для студентів стоматологічного факультету/Дубинська Г.М., Коваль Т.І., Боднар В.А., Ізюмська О.М. - Полтава, ТОВ «Фірма «Техсервіс». - 2015. - 158 с

Інформаційні ресурси

Сайт МОЗ України: www.moz.gov.ua
Сайт ВООЗ: www.who.int
Centers for Disease Control and Prevention (Центрзконтролютапрофілактикизахворювань, США): http://www.cdc.gov/

Силабус склали:
проф. Коваль Т.І., доц. Боднар В.А., доц.Сизова Л.М.